

Принципи інтегрованого управління бізнесом

Олександр Кісільов

здобувач освітньо-наукового ступеня доктора філософії,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: okisilov@icloud.com,
ORCID: 0009-0003-7760-9439

Олександр Белов

здобувач освітньо-наукового ступеня доктора філософії,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: bielov.o.e@gmail.com,
ORCID: 0000-0002-4976-5501

Принципи методології (або основні методологічні принципи) — це основні вихідні положення, які виступають в якості фундаменту всієї системи методів, способів, прийомів, методик.

Вирішення наукової задачі інтегрованого управління бізнесом лежить у площині декількох предметних областей, а саме: проектного управління, процесного управління, управління організацією, стратегічного управління, тощо.

Тому, формування методологічних основ повинно базуватися на головних методологічних принципах, що забезпечують отримання значущих результатів у пізнанні:

1. Принцип розвитку, визначає безперервну зміну, перетворення і розвиток всіх предметів і явищ дійсності, їх переходу від одних форм і рівнів до інших.

2. Принцип детермінізму, що виходить з визнання існування всезагальної причинної обумовленості, закономірності, спрямованості всіх явищ природи і суспільства.

3. Принцип системності, який стверджує, що весь світ є безліч з'єднаних між собою елементів (предметів, явищ, процесів, принципів, поглядів, теорій), які утворюють певну цілісність, єдність.

4. Принцип об'єктивності націлений на забезпечення правильного розуміння характеру відносин між суб'єктом та об'єктом у процесі пізнання. З нього випливає необхідність забезпечення тотожності знання та пізнаваного об'єкта, тобто дійсності, яка існує незалежно від людської волі та свідомості.

5. Принцип всебічності вимагає від дослідника обліку в процесі пізнання всіх зв'язків, усіх відносин, властивостей предмета, хоча в абсолютному значенні це і недосяжно: адже кожен предмет нескінченний у своїх зв'язках і невичерпний у своїх властивостях. Однак цей принцип гарантує від однобічності в пізнанні. Принцип всебічності забезпечує реалізацію розглянутого вище принципу системності, бо система – це сукупність об'єктів, їх відносин і властивостей.

6. Принцип практики націлений на належне закінчення всього процесу пізнання. Практика є завершальним моментом в процесі пізнання, його метою та виступає в якості найважливішого критерію пізнання, його справжньої цін-

ності.

Спираючись на зазначені методологічні принципи та результати досліджень сучасних методологій, особливостей та принципів стратегічного, проектного [1], програмного [2], портфельного [3] управління, було сформульовано принципи інтегрованого управління бізнесом [4]:

1. Принцип «Цілеспрямованість – Пріоритетність».

Стратегічний аналіз та процес формування стратегії завжди повинні бути орієнтовані на виконання місії організації. В протилежність вільної імпровізації та інтуїції, стратегічне управління покликане забезпечити усвідомлено спрямований розвиток організації та націленість її управлінського процесу на вирішення конкретних проблем.

2. Принцип «Системність – Відповідність».

Стратегічний план повинен бути розроблений з урахуванням усіх факторів внутрішнього і зовнішнього оточення компанії, з позицій системного підходу до організації. Всебічний аналіз і облік інформації, дозволяє своєчасно реагувати на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища. Для того, щоб розробити ефективну стратегію, необхідно врахувати велику кількість факторів. При цьому навіть більшою мірою потрібно вивчати внутрішню структуру медичного закладу, а вже після можливий вплив на нього зовнішнього оточення.

3. Принцип «Перспективність – Поетапність».

Стратегічне управління спрямоване на довгострокову перспективу. Наслідки прийнятих стратегічних рішень відіграють визначальну роль у долі компанії протягом тривалого часу. Проектний підхід в комбінації зі стратегічним менеджментом – ефективний інструмент досягнення довгострокових цілей, оскільки проекти/програми/портфелі є інструментами медичного закладу щодо досягнення поставлених цілей у середньостроковій перспективі.

4. Принцип «Стійкість – Гнучкість».

Вибираючи ту чи іншу стратегію, керівництво компанії повинне бути готове послідовно дотримуватися її лінії, підпорядковуючи свої тактичні дії стратегічним пріоритетам. Однак, через свою довгостроковість, стратегічне управління здійснюється в області високої невизначеності, тому керівництво компаній завжди має бути готове до проведення коригуючих змін, обмеженням яких є узгоджена концепція розвитку медичного закладу.

5. Принцип «Реалізованість – Організаційна підтримка».

При постановці довгострокових цілей та визначення стратегії їх досягнення, враховуються реальні можливості компанії. Поставлені цілі повинні бути реалізовані, а проекти/програми повинні мати технологію і ресурси для виконання. Стратегічний план не забезпечує його обов'язкового успішного виконання, при цьому ще потрібна його ресурсна та організаційна підтримка. Процес стратегічного управління має включати створення організаційних умов для здійснення стратегічних планів і програм, тобто формування сильної організаційної структури, розроблення системи мотивації, удосконалення структури управління.

Ключові слова: принципи управління; управління проектами; управління процесами; методологія; стратегічне управління.

Список використаних джерел

1. *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide) – Sixth Edition [Текст] / USA. – PMI, 2017. – 756 p.*
2. *A Guidebook of Project & Program Management for Enterprise Innovation. Volume I. Translation [Електронний ресурс]// Representative Author: Prof. Shigenobu Ohara. – Project Management Association of Japan (PMAJ). – Режим доступу: <http://www.pmaj.or.jp/>.*
3. *The Standard for Portfolio Management – Fourth Edition [Текст] / USA. – PMI, 2017. – 190 p.*
4. Данченко, Е. Б. Принципы стратегического управления проектами, программами и портфелями медицинского учреждения [Текст] / Е. Б. Данченко, В. В. Ленский // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Збірник наукових праць. Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проектами. – Х.: НТУ «ХПІ». – 2017. – №3 (1225). – С. 53-58.